

٦٢

ایران
 فقط تهران نیست!

فارغ از تعریف‌هایی که این روزها بر برنامه تلویزیونی «مامان‌ها» می‌شود اما این برنامه دارای چند نکته است که به چشم می‌آید و نمی‌توان به سادگی از روی آن عبور کرد. موضوعاتی که مهم‌ترین مخاطب این برنامه یعنی مادران نیز در شبکه‌های اجتماعی و پای پست‌های این برنامه به آن اشاره کرده‌اند. البته بعضی از این نقدهای در قالب سلیقه‌های مختلف است. مثل مسئله زنگ چادر مجری، طرح دکورو... که تعداد زیادی ندارد اما بعضی موارد قابل توجه و تأمل را هستند.

یکی از اصلی ترین نقدهایی که به این برنامه وارد است نحوه تهرانی بودن بیش از حد آن است. به هر حال همه مهمنا ها از تهران انتخاب شدند که شاید توجیه تیم سازنده ساختار تولید باشد که نیاز است به خانه مهمان های حاضر در برنامه برود و همین باعث شده تمرکز ش بر روی شهر و دان تهرانی و نهایتا شهرهای اطراف آن باشد. همین موضوع باعث می شود تا تمرکز بر روی مادران پایتخت نشین و شهرهای نزدیک به آن باشد و در نتیجه از سیک زندگی مادرهایی که در شهرها

روستاهای کل کشور زندگی می‌کنند به دور است.
همین چیز موجب شده مادرهای شهرهای دورتر و
استان‌های متفاوت در برنامه کمنزگ شوند.
از اطرافی مخاطب وقتی برنامه رانگاه می‌کند با تعدادی
مادر، تهار، معاوچه، شمشاد، خانه‌های حشنه‌مانی،

دارند. مادرهایی باخانه‌های مرتب که در بهترین حالت خودشان جلوی دوربین حاضر می‌شوند. این مسأله باعث شده چهره برنامه کمی لوکس به نظر برسد و بعضی ها در شبکه‌های اجتماعی نیز به آن اشاره کنند. این بروز مهمان‌ها موجب شده برخی از مخاطبین حس همذات پندرای کمتری پیدا کنند. البته این مسأله همواره وجود دارد که آدم‌ها در جلوی دوربین تلویزیونی سعی می‌کنند بهتر از آنچه که همیشه هستند را نشان دهند و وقتی این با نورپردازی و فیلم‌برداری ترتیب می‌شود، این جلوه‌گری افزایش پذیری کند اما با وجود این ملاحظات که پاسخ تیم تولید کننده هم تقریباً همین بوده مسأله این است که مخاطب با تصویری که می‌بیند روبه روست و این توضیحات فنی و فرامتنی باعث نمی‌شود تصاویر باخانه‌های جذاب برایش عادی ترشود. علاوه بر این برخی از مواقع سطح دغدغه و موضوعات افراد حاضر در این برنامه عمیق تراز آن چیزی است که مردم در واقعیت با آن درگیر هستند و مطرح می‌شود. به عنوان مثال موضوعی مانند مقایسه کردن انتخاب خوبی برای برنامه است و در هر صورت همه و به طور خاص مادرهای درگیر آن هستند؛ اما جنس پرداخت به این موضوع متفاوت تراز آن چیزی است که مردم با آن هم‌زمان پندرای کنند و در واقع زاویه نگاه برنامه به این مسأله کمی خاص شده است.

احتمالاً اگر قسمت‌های بیشتری از «مامان‌ها» پخش شود، انتقادات و نکات مثبت دیگری نیز طرح کرد اما این جای کار مهم ترین مساله‌ای که مخاطبان به نقد آن پرداختند همین چالش هاست. چالش‌هایی که نشان می‌دهد مخاطبان امروز تلویزیون بهترین واقعی ترین منتقدان هستند و به خوبی می‌توانند نقاط ضعف را تشخیص دهند. نقاط ضعفی که شاید در باطن به خاطر مسائل مالی، شرایط تولیدی، خط فرمزه‌های فرهنگی و... راه حل ساده‌ای برایش وجود نداشته باشد اما به هر حال به چشم می‌آیند و مواجهه مخاطب هم با همان ظاهر برنامه تلویزیونی است نه پشت صحنه و توضیحات فرامتیش.

مaman‌ها» و «هزارزشی که برای ترویج آن تلاش کرد

پک مادرانہ اپرائی

خطاب به مادران که خواستی بچه نیاوری یا این که چرا بیش از دو بچه آورده‌ای؟ و مواردی از این دست که باعث فشار روحی و روانی به مادران می‌شود همه‌ی از جمله موضوعاتی است که «مامان‌ها» سعی کرد تا بآزاردن باب گفت و گوید باره آن فضایی همدلنه را برای مادران پدید آورد؛ فرصتی برای آن که مادران دغدغه‌های واقعی خود را در قاب تلوبیزیون ببینند و از تجربیات سایر مادران استفاده کنند.

پروری

اما داشتن فرزند صرفاً محدود به مسئله رشد جسمانی او نیست؛ بلکه ارتقای کیفیت فرزندپروری و تربیت درست کودکان نیاز از جمله مسائلی است که هر مادری برای آن دغدغه دارد و در بسیاری از موارد به آن اندازه‌ای که درباره مسائل جسمی کودکان در برنامه‌های مختلف تأثیرگذار و رسانه‌ها صحبت می‌شود، درباره جزئیات تربیت کودکان مثل زمان و شرایط استفاده کودکان از تلویزیون، بازی‌های رایانه‌ای، موبایل، کتابخوانی برای کودکان و مواردی در ارتباط با مقایسه کودکان با هم همه از جمله مواردی است که در حوزه تربیت فرزندان اهمیت دارد و «مامان‌ها» نیز سعی کرد به اندازه وسع خود به آنها پردازد.

ندآوري

۲) همچنان که تربیت فرزندان فعلی اهمیت دارد، تبلیغ و ترویج فرزندآوری نیز حائز اهمیت است؛ بهویژه آن که در شرایط فعلی جامعه ایرانی و نوگرانی در ارتباط با پیرشدن جمعیت کشور در آینده نه چندان دور، موضوع فرزندآوری تبدیل به یک دغدغه ملی شده است و «مامان‌ها» تلاش کرد تا در کنار صحبت درباره سختی‌ها و مشکلات مادری، از لذت‌ها و شیرینی‌های فرزندآوری و پرورش فرزند نیز بگوید تا به شیوه خود جامعه ایرانی را به سمت ونسوسی فرزندآوری سوق دهد. نیازی که باید در آئین رسانه ملی نیز بیش از اینها به آن وجوه شود.

یوسف هاشمی
روزنامه‌نگار

«مامان‌ها» هرچند در ظاهر صرف بر نامه‌ای برای مادران است اما واقعیت پشت این برنامه، توجه و بیژه به جایگاه «خانواده» به مفهوم کامل آن یعنی پدر، مادر و فرزندان است. البته که نقش مادر به عنوان ستون خیمه خانواده غیرقابل انکار است اما «مامان‌ها» سعی کرده تا در کنار توجه به دغدغه‌ها و دلنوگرانی‌های مادرانه، از نقش پدران و فرزندان هم در خانواده بگوید تا «مامان‌ها» به معنی واقعی کلمه یک برنامه خانوادگی باشد نه صرف یک برنامه برای مادران.

بودن

دورهمی متفاوت مامان‌های «ممولی» این عنوانی است که در صفحه فضای مجازی این برنامه برای معرفی «مامان‌ها» استفاده شده است. «مامان‌ها» سعی کرده تراوینگر زندگی مامان‌های معمولی باشد. البته که در برخی از موارد شماری از مامان‌های حاضر در برنامه از جمله چهره‌های سرشناس در فضای مجازی بودند اما جریان کلی برنامه به نمایش زندگی و رفتارها و خواسته‌های مادران اختصاصی داشت که از منظر طبقه اجتماعی و وضعیت زندگی، انسان‌هایی معمولی هستند. نکته اینجاست که تمکز و برنامه‌سازی برای مادران معمولی که بخش عمده‌ای از جامعه ایرانی را دربرمی‌گیرد، ارتباطگیری مخاطبان با برنامه را نیز تسهیل می‌کند.

مادران

﴿۷﴾ اشتراک دغدغه‌ها و مسائل مادرانه از دیگر ارزش‌های مهمی است که در «مامان‌ها» مورد توجه قرار گرفته است. صحبت کردن درباره عذاب و جدان‌های مادرانه، دغدغه مادران شاغل، سخن‌های روحی و جسمی وارد بر مادران مثل بیخوابی‌های مادرانه یا تکایه‌های کروهی از افراد جامعه

واہی حصہ راٹ

فاضی شعبه ای خواهیم داشت که مبلغ ناتمام محدود است. سید محمدحسین شمشیر شاهی،
پاکستانی، حکوم و ائمه شواع، حاصل اختلاف اصفهانی،

آگھی مزایدہ

اموزشگاه علمی تخصصی شهید ورکش ناجا
بر نظر دارد، تعدادی از امکن خدماتی خود را
ز قبیل بوفه و گلخانه در قالب اجاره و اگزار
نمایید. مقاضیان برای دریافت استناد مزایده به
دروس: تهران، بلوار هجرت، جنب استادیوم تختی،
خیابان شهید تجارت، اموزشگاه علمی تخصصی
شهید ورکش، مراجعه نمایند.